

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorske
ulice št. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsaki dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi ne
vračajo.
Inserati:
Sestopna petit-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju daje se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravnstvu:
za celo leto 6 gld.,
za pol leta 3 gld.,
za četrletno 1 gld.
50 kr., na mesec
60 kr., pošiljatev
na dom velja me-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gld.,
za pol leta 5 gld.,
za četrletno 2 gld.
50 kr. in za jeden
mesec 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsaki dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 4.

V Ljubljani v ponedeljek 3. marcija 1884.

Tečaj I.

Kako naj bi se uravnale naše občine?

III.*

Če tedaj male občine ne morejo dopri-
našati vsega tega, kar zakon zahteva od njih,
tako da ne dosegajo svojega namena; če ve-
like občine s svojim vsestransko
združenim področjem, v katerih se
potaplja avtonomija malih občin, zna-
čaju in željam našega ljudstva ne ugajajo in
se torej pri nas ne morejo vdomačiti, zdi se
nam primerno, da neogibno potrebno, da se
občinsko področje med te in une raz-
deli, da se namreč malim občinam odkaže,
oziroma pusti, kar njim gre, kar lahko oprav-
ljajo same in kar bi v brezštevilnih slučajih
brez njih prav za prav nihče opravljati ne
mogel, in da se to, kar še od tega področja
ostane, izroči velikim občinam, in sicer
to, kolikor je mogoče, tako, da si ne bodo
interesi teh in uni občin navskriž, marveč,
da se bodo vzajemno podpirali.

Ako bi se pa drugi del občinskega pod-
ročja ne izročil velikim občinam, prevzeti bi
ga morala politična oblastva, katerih število
bi se pa moralo po deželi pomnožiti. A mi
bi kaj takega ne mogli nasvetovati, kajti to
bi prvič prizadevalo veliko novih stroškov, ki
bi jih državni svet komaj dovoljevati hotel,
in drugič bi se s tem že v zakonu vte-
meljena občinska avtonomija zopet
skrčila.

Nastaja torej vprašanje, kako bi se dalo
občinsko področje med male in velike občine,
kakor mi nameravamo, primerno razdeliti in

* V II. članku (pod št. 3) sta dva natisna po-
greška, ki motita nekoliko pomen dotičnih stavkov.
Na 1. strani naj se namreč v 10. vrsti istega članka
čita: vsaj ne nepogojno — namesto: vsaj nepogojno; na
2. strani v 3. vrsti predzadnjega odstavka pa naj se
čita: o kojih sklepa — namesto: v kojih sklepa.

Listek.

Puin in Baburin.

(Spisal Ivan Turgénev, poslovenil K. Štrekelj.)

... Sedaj sem star in bolan — in bolj
pogostoma nego kedaj prej mislim o smrti, ki
se mi približuje z vsakim dnevom; le redkoma
premišljam o minolosti, redkoma obračam nazaj
svoj duševni pogled. Samo včasih — po zimi,
ko nepremično sedim pri plapolajoči peči;
po leti, ko s tihimi koraki pohajam po senč-
natem drevoredu — spominjam se minolih let,
dogodeb, oseb. Ali misli se mi ne ustavljajo
o zreli dobi mojega življenja in tudi ne o
moji mladosti: prenašajo me ali v zgodnjo
dobo otroško ali v prva leta deška. Tako tudi
sedaj: vidim se na kmetih pri svoji strogi in
jezični babici — vsega mi je dvanajst let —
in v duši se mi vzbuja spomin o dveh bitjih....
No, hočem vam pripovedovati po vrsti in
v zvezi.

I.

(1830.)

Stari naš sluga Filipič, ki si je vezal
ovratnico v podobi rozete in je imel prav

na eni in na drugi strani, kolikor je mogoče,
na tanko omejiti?

Kot glavno vodilo naj v tej zadevi velja v
deželnem zakonu za grofijo goriško z 20. de-
cembra 1868, št. 25, zapopadeno določilo, po
katerem „sme vsaka katastralna občina
opravila lastnega občinskega področja v svojem
okolju sama opravljati, v kolikor zadevajo
ta opravila zgolj njene krajne interese“.

Katastralno občino smatra uže občin-
ski zakon z 7. marcija 1849 v § 1 kot pod-
lago uravnavi novih občin.

Izključila bi se torej po omenjenem vodilu
iz področja male ali katastralne občine in pre-
pustila veliki občini (ali županiji) prvič vsa
opravila izročena področja, po ka-
terem imajo namreč občine dolžnost, sodelo-
vati ali pripomagati za namene državne uprave,
in to po določbah, ki se nahajajo v občin-
skih zakonih in soglasno s temi v deželnih zakonih
(čl. VI. drž. zak. 5. marcija 1862, št. 18). Sem
spadajo n. pr. opravila nastanovanja vojakov,
opravila priprave za vojaške potrebe, na-
biranja novincev, ljudskega popisovanja, potem
posli potnih in napovednih listov, odprav-
ljanja gnancev, dalje sodelovanje pri nadzoro-
vanju tiskovin, glediščnih in drugih predstav,
pri sestavi imenikov prisežnih mož, pri
cépljenju koz, pri izvrševanju gozdnega in lov-
skega zakona, obrtniškega reda, davčnih za-
konov, pri volitvah za deželni in za državni
zbor in pri toliko drugih po političnih, pravo-
sodnih in finančnih zakonih občinam izročeni-
h poslih. Semkaj spada posebno tudi občinam
dana kazenska pravica, ki se izvršuje v
izročnem področju, pravica ta, ki je zlasti
malim občinam najbolj nadležna in je zatega-
delj skoro povsod popolnoma zanemarjena.
Kedo, za Boga, bode kaznoval v malih ob-
činah, v katerih so skoro vsi sosedje med
seboj v razmeri sorodstva, prijateljstva ali za-
visnosti zaradi tega ali unega uzroka, in kako
bi se kazni izvrševale v takih občinah, ki ni-
majo niti svojega zapora!

sredi čela čop sivih las, stopi v sobo na prstih,
kakor je sploh bila njegova navada, in krepko
tiščéč svoji ustni — „da ne bi dajal od sebe
kakega duha —“; vstopi tedaj, prikloni se in
na železnem podnosu poda moji babici veliko
pismo z grbovim pečatom. Babica si nadene
očali in prebere pismo....

— Je-li sam tukaj? vpraša.

— Česa izvolite? spregovori bojazljivo
Filipič.

— Tepec! Ta, ki je prinesel to pismo,
je-li še tukaj?

— Tu — tu — tu — tukaj, tukaj...

V pisarni sedi.

Babica zarožlja se svojim jantarnim mol-
kom... — Ukaži mu, naj pride sèm... Ti
pa, gospodič, reče obrnivši se k meni, sedi
na miru!

Jaz se uže tako nisem premaknil v svojem
kotiču na odkazanem mi stolci.

Babica imela me je v ježevih rokavicah.

Pet minut kasneje stopi v sobo mož pet
in tridesetih let, črnolas, temnopolt, s širokim
in pegastim obrazom, zakrivljenim nosom in
gostimi obrvmi, izpod katerih so mirno in
otožno gledale male črne oči. Boja teh oči

Politični pregled.

Avstrijsko-ogersko cesarstvo.

Z Dunaja se poroča, da bode imela v
četrtak 6. t. m. gospodska zbornica plenarno
sejo; na dnevnem redu je med drugim poro-
čilo juridično-političnega odseka o izjemnih
naredbah za sodnijske okraje Dunaj, Korneu-
burg in Dunajsko Novo Mesto, in o prenehanji
porotnih sodnij v prvih dveh okrajih. Kakor
se čuje, bode ustavoverna stranka dovolila
svojim udom, da glasujejo o tej stvari po svoji
volji.

V budgetnem odseku poslanske zbornice
je v seji 1. marcija prečital glavni poročevalec
finančni zakon za leto 1884. Član 1. se je
sprejel v sledeči obliki: Skupni državni stroški
za leto 1884 znašajo 515 309 687 gold. Do-
hodkov bode 474 548 588 gold., in tedaj ostane
deficita 40 761 099 gold. Kako se bode po-
slednji pokrili, o tem se izda posebna postava.
Odsek je povdarjal potrebo ravnotežja med
troški in dohodki in opozoril na to, da je
pravega deficita prav za prav le 4 milijone
goldinarjev (5 manj kot v lani), ostalo se raz-
deli na izvanredne potrebsčine, zlasti na
različne železnične gradbe. Dr. Sturm na-
znani, da bode manjšina iz političnih in finan-
čnih uzrokov glasovala proti proračunu ter
svoje stališče naglašala v budgetni debati. —
Poročilo posl. Zeithammerja o uravnavi
državnih razmer k gališkemu zakladu za zem-
ljišno razbremenitev se bo na predlog Beerov
natisnilo in med ude budgetnega odseka raz-
delilo.

Tudi obrtniški odsek je zboroval in dalje
pretresaval obrtniški zakon. Posl. Matscheko
je izrekel željo, da bi poročevalec knez Lichten-
stein kmalu dodelal in predložil referat o vele-
važnem zavarovanju delavcev proti nesrečam.

V ogerski zbornici je posl. K. Eötvös inter-
peloval, zakaj da vlada tako „krivično“ po-
stopa zadnji čas proti osebnim in političnim

in njih izraz nista se strinjala z vzhodnim
skladom ostalega obraza. „Tlec je bil oblečen
v snažno, dolgo suknjo. — Ustavi se na vratih
ter se prikloni — samo z glavo.

— Tebi je ime Baburin? vpraša babica
in takoj pridene za se: „Il a l'air d'un ar-
ménien!“

— Da, Baburin, odgovori on z votlim in
enoličnim glasom. Pri prvi besedi babičini
„tebi“ stresle so se z lahka njegove obrvi.
Šaj pač ni pričakoval, da ga bode babica
„vikala“, da mu bode pravila „vi“?

— Ali si Rus? pravoslaven?

— Da.

Babica si sname očali in ogleduje Babu-
rina počasi od nog do glave. Ali on ne povese
svojih oči, le roke si dene za hrbet. Mene je
posebno zanimala brada njegova, ki je bila
popolnoma gladko obrta; tako sinjih lic in
podbradka nisem bil še nikoli videl!

— Jakob Petrovič, povzame babica, pri-
poroča te v svojem pismu kot „treznega“ in
delavnega človeka; zakaj pa si odšel od njega?

— Njemu, gospa, treba je v gospodarstvu
drugačnih ljudi.

— Drugačnih...? Jaz tega ne raz-
umem. — Babica znova zarožlja z molkom

pravicam delavcev in socialistov in zakaj da je po želji dunajske policije iztirala lastne državljane v oddaljene kraje. Minister je obljubil odgovoriti v prihodnjih dneh. Stvar se tiče nekaterih agitatorjev, ki so bili z Dunaja izgnani v Pešto, kjer jih je koj prišla zopet oblast in jih tirala v njihove rojstne kraje, da se iznebi nevarnih hujskačev.

Tuje države.

Na **Srbskem** je naredila vest o pohodu našega cesarjeviča veselo iznenadenje in občno zadovoljnost. „Videlo“ piše o tem pohodu jako simpatično in pozdravlja laskavimi besedami pohod dediča jedne najstarejših vladarskih hiš Evrope.

Mnogo se je zadnji čas pisalo o ministerski krizi na **Laškem**; novejša poročila pa trdijo, da ta vest ni istinita. Minister Baccelli je 1. marcija predložil senatu zakon o reorganizaciji višjega pouka — in to kaže, da hoče ministerstvo ostati, ker daje drugi zbornici v pretres oni zakon, zaradi katerega se je začela širiti govorica o odstopu kabineta.

V **francoski** kamori se je 1. marcija pričela debata o zvišanji plače ljudskih učiteljev. Vlada pravi, da temu ne more pritruditi, ker je denarno stanje jako slabo. Celo kabinetno vprašanje hoče staviti v tem slučaju. Pri debati o elementarnem pouku je že dobila vlada mal vdarec. Hotela je namreč imeti odlok za izpeljavo zakona, vsled katerega smejo le neduhovniki poučevati; a njen predlog je bil zavržen z večino 15 glasov.

Razpor v **norveški** zbornici se dalje razvija in je prouzročil izjavo, katera ima principijelno važnost. Kakor smo poročali predvčerajnem je bil norveški minister Selmer tožen od gospodske zbornice, tako zvanega „Odelsthinga“, in državno sodišče ga je krivim spoznalo. Sedaj pa je konservativna manjšina v „Odelsthingu“ prijavila od vseh udov te stranke podpisano izjavo, v kateri naglašajo, „da državno sodišče nima pravice, odrekati državnim uradnikom njih ustavnega dostojanstva.“ Tedaj — ustavni konflikt *in optima forma!*

Najvažnejša novica pa je zmaga **Angležev** v Sudanu. General Graham je zapustil luko trinkitasko (ki leži v jugo-izhodu Suakima) z namenom, da bi odpodil Arabce od obeh omenjenih krajev. Zato hočejo Angleži najprej fort Tokar zasesti, ki je moral pred osmimi dnevi kapitulirati. Tokar leži bolj južno in je kacic 25 kilometrov oddaljen od Trinkitata. Vojska Grahamova je 29. febr. prodrla kacic 12 kilometrov naprej in je med vednimi boji zasedla studenec El Teb, kjer je morala z bajonetom si pridobiti pozicije. Angleži so imeli okoli 5000 mož in 8 kanonov, Mahdijev general Osman Digma pa vsaj 8000 bojnikov. Zahtevo Grahamovo, da naj se razkropé, so odbili vstaši z veliko razburjenostjo. Napadli so Angleže

večkrat s čudovito hrabrostjo, ne bojé se svinčene plohe, ki se je vsipala iz angleške vojske. Za vsak posamezen studenec morali so se Angleži posebej bojevati, najhuje pa za El Teb, od koder hočejo potem udarih proti Tokarju. Graham je zgubil samo 50 mož, med temi 10 mrtvih, sovražnik pa nad 1000. Kak upliv bode imela ta zmaga na vstaše, to se še ne zna; mogoče da bode njihov fanatizem še bolj vzplamtel in da Angleže čaka še težko delo. Med tem se pa Gordon-paši v Kartumu ne godi posebno dobro. Poročila vedó, da je njegova miruljubiva misija po vodi splavala in da se upi, katere so stavili Angleži nanj, ne bodo izpolnili. Tudi njegov pobočnik oberst Stewart, katerega je bil poslal po Belem Nilu razdeljevati znano proklamacijo, ni nič opravil. Povsodi je našel le sovražne obraze in zaničevanje. Gladstonov „angelj miru“ mora tudi prijemati za meč, kajti sovražnik se bliža glavnemu mestu. Dva tisuč mož neregularne vojske so poslali proti vstašem, in Gordonov korespondent poroča sam angleškim listom, da je situacija nevarna; če poslani vojaki ne zapodé rebelov, potem je Kartum zgubljen in to bi bila silna nesreča in velika črta čez namene Angležev.

Razun dogodkov na bojišči vznemirjajo javno mnenje na Angleškem strahoviti dinamitni napadi; na londonskem kolodvoru Ludgate Hill našli so že šesto „peklenko mašino“, to je zavitek dinamita z uro, ki ga užgé v določenem času! Vlada je poslala Zedinjenim državam noto, v kateri prijazno opozoruje na velike nevarnosti, preteče od jednacih strojev, kateri se pošiljajo iz Amerike na Angleško. Listi pa zahtevajo vsi odločno postopanje zoper drzovite te čine, ki so namenjeni proti imetku in življenju angleških državljanov.

Razne vesti.

— (Odlikovanje.) Nj. Veličanstvo cesar odlikoval je uradnega slugo c. kr. okrajne sodnije v Javernem, Ivana Dobrovolskega, povodom vpokojenja s srebrnim zaslužnim križcem.

— (Cesarjevič Rudolf) s svojo presvitlo soprogo odpotuje na velikonočni ponedeljek z Dunaja. Presvitla popotnika gresta najpreje čez Ruščuk (v Bulgariji) v Carigrad, kjer ostaneta šest dnij, ter se vrmeta čez Varno v Bukurešt, odtod v Beligrad in nazaj na Dunaj. Vsemu potovanju je odmerjeno 14 dnij.

— (Z Dunaja) se nam zopet poroča o socijalističnem zločinu, ki jasno dokáže, v kak skrajni fanatizem da so zabredli delalci anarhistične stranke. Dunajska policija je zasledila nekega Antona Kammererja, o kojem je bilo znano, da pripada najstrastnejšim pristašem Mostovega terorizma. V stanovanji se ga ni upala prijeti, ker je izvedela, da ima pri sebi dinamitno bombo, s

Baburin v zadregi pokašlja . . .

Morebiti . . . je izvolil gospod posestnik cikati na to, da nisem sam.

— Ali si oženjen?

— Nikakor ne . . . ali . . .

Babici potemni se obraz.

— Z mano živi neka oseba . . . moškega spola . . . moj tovariš, ubog človek, od katerega se ne ločim . . . uže je tega dvajset let.

— Je-li tvoj sorodnik?

— Ne, ni sorodnik . . . tovariš je. Neugodnosti se v gospodarstvu po njem ne morejo zgoditi nobene, pristavi hitro Baburin, kakor bi hotel zavrniti kak ugovor. — On živi o mojih troških, z menoj stanuje v eni sobi; da celo koristil bo, kajti — nočem se prilizovati — brati in pisati zna popolnoma in npravost njegova je odlična.

Babica posluša Baburina, grize si ustni in utrinja z očmi.

— Torej o tvojih troških živi?

— O mojih.

— Ti ga vzdržuješ iz milosrčnosti?

— Ker moram . . . kajti revnega človeka dolžnost je, pomagati revežu.

katero bi bil uničil sebe in svoje napadavalce z vso hišo vred. Sklenilo se je tedaj, prijeti ga na ulicah, kadar zapusti kavarno. Dva detektiva sta ga opazovala v kavarni, dva sta ga pa zunaj čakala, ali tudi sedaj morali so postopati jako previdno, kajti znalo se je, da je Kammerer oboževan z revolverjem. Ko tedaj zločinec kavarno zapusti, planeta po danem znamenji dva detektiva nanj ter zagrabitva njegovi roki. Ali z čudovito silo ju otrese, rani jednega z revolverjem v roko ter potem s silno hitrostjo zbeži. Toda v velikem mestu in pri belem dnevu ni lahko uiti! Od vseh strani privrelo je ljudstvo, kmalu mu pridejo na glasni krik „Aufhalten, aufhalten!“ drugi naredniki, ki so bili po bližnjih ulicah nastavljeni, naproti, eden od njih ga mahne s sabljo, tako da se zgrudi na tla, ali še na tleh se je boril proti redarstvu in razljučeni množici kakor besen ter z revolverjem ranil dva narednika, jednega težko, drugega lahko. Komaj e zabranila policija, da ni razkačeno ljudstvo zločinca na kose raztrgalo. Našli so pri njem poleg revolverja ostro bodalo, na njegovem domu pa 2 kil. težko dinamitno bombo. Nevarni zločinec je stoprav 22 let star in rojen na avstrijskem Sileškem. — Tudi v Pešti se zapirajo radikalci. Tako so te dni zagrabili krojača Arm. Pragerja, urednika „Radikalcu“, glasilu uporne delalske stranke. Našli so pri njem mnogo obtežujočih pisem in tiskovin, iz katerih se razvidi, da je bil v tesni zvezi z inozemskimi anarhističnimi voditelji.

— (Velika nesreča) pripetila se je na Škotskem. Pri postaji Forfar trčili so tri železnični vlaki skupaj. Mnogo vagonov je po polnem razbitih, koliko da je mrtvih in ranjenih, še ne vedó natančno.

Dopisi.

Iz kamniškega okraja dné 1. marcija 1884. — Nič veselega nam ni prinesel ta predpust. Zabiležiti nam je dva prav žalostna dogodka v našem okraji. Dnó 24. februarija bili so na dveh krajih pretepi, v Kamenci in v Vidmu. V prvi vasi sprli so se v gostilni Franceta Zupančiča domači fantje z onimi z Brda in nastal je hud tepež. Janez Hribar in Nace Gregorin poslužila sta se pri tem nožev in sta mahala tako divje okolo sebe, da je bilo z nožem pet oseb ranjenih. Med temi je bil fant Lojze Štefin iz Kamence pod desno roko tako nesrečno zaboden, da je v malih minutah izdihnil dušo. Zločinca sta pobegnila in ju žendarmerija išče.

V Vidmu pa so napali trije fantje, med njimi Anton Laboda, iz gostilne idoča fanta Franceta Lunarja in Janeza Vodnika, in je dobil Lunar na glavi več poškodb.

Po dovršenem zločinu šel je Laboda zopet v gostilno Jožeta Kavke, kjer je že prej z onima dvema skup pil, kamor je prišlo med tem še več družih fantov. Ob 1 uri zapustili so ti gostilno, ostal je edini Laboda še notri.

— Čujte, čujte! Prvič to slišim. Do sedaj sem vedno mislila, da je to dolžnost bogatim ljudem.

— Dovoljujem se opomniti, da je bogatim ljudem to le zabava . . . za nas katerega pa . . .

— No dovolj, dovolj! uže prav! prestriže mu babica besedo, pomisli nekoliko ter zamrmra v nos, kar je bilo vedno slabo znamenje: — Kakih let pa je ta tvoj rejnec?

— Mojih let.

— Tvojih? — Mislila sem, da je tvoj pitomec.

— Nikakor ne; moj tovariš je — in pri tem . . .

— Dovolj, prestriže mu drugič babica govor. Ti si filantrop, kakor vidim. Jakob Petrovič prav pravi, da je v tvojih razmerah to — velika posebnost. Toda sedaj pogovoriva se o delu. Razložiti ti hočem, kaj boš imel opraviti. Kar se pa tiče plačila . . . — *Que faites vous ici?* popraša nenadoma babica in obrne k meni svoje suho in rumeno obličje. — *Allez étudier votre devoir de mythologie.*

Jaz poskočim, poljubim babici roko in hitim ven — ne učit se mitologije, ampak naravnost na vrt! (Dalje prihodnjic.)

— Jakob Petrovič mi piše, da imaš na sebi dve posebnosti. Kateri sta ti posebnosti?

Baburin pomaja z lahka s pleči.

— Jaz ne morem vedeti, kaj se je njemu zljubilo imenovati posebnost. Morda pač to, da jaz ne dopuščam telesnega kaznovanja.

Babica se začudi. — Ali te je morda hotel Peter Petrovič kaznovati?

Črno obličje Baburinovo zarudi prav gori do las.

— Niste me dobro razumeli, gospa. Moje načelo je, ne rabiti telesnega kaznovanja . . . pri kmetih.

Babica se začudi še bolj, nego prej in vzdigne celo svoji roki.

— A! reče napósled ter nagne glavo nekoliko na stran in še enkrat pazljivo pogleda Baburina. — To je tvoje načelo? No, meni je to popolnoma vse eno, jaz ne potrebujem oskrbnika, nego oskrbnika, pisarja. Kako pa pišeš?

— Lepo pišem, brez pravopisnih napak.

— Tudi to me ne briga. Meni je glavna stvar, da bi se lahko bralo in bi bila pisava brez teh novih, repatih začetnic, katerih ne morem videti. Katera pa je druga tvoja posebnost?

Čez nekoliko časa pokliče tega nekdo skozi okno, ta gre ven, a ne vrne se več. Ko gre oštirka potem slučajno ven, najde Labodo na obrazu ležečega brez zavesti.

Ne dá se tajiti, da surovost napreduje — ne samo pri nas, tudi po drugih deželah — in treba bode resno na to misliti, kako temu v okom priti. Če se pri nas po uzrokih tacih dogodeb vpraša, odgovoril bode vsaki še tako priprost pameten človek, da je edini vzrok vsemu temu žganje! A kako pripraviti ljudi do tega, da se tega strupa odvadijo, ko je pitje žganja ljudem že več nego vsakdanji kruh!

Pred vsem treba je našemu ljudstvu pouka. Neverjetno je, kakó napačne nazore ima naš kmet o učinku žganjepitja. Imeli smo prilžnost govoriti s človekom, ki si je prav na priprost način pripravljaj te pijače. Kupil je špirta, prilil mu nekaj vode in imel je žganje. Trdil je, da mu gre prav v slast, pa pristavil, da ga daje tudi svojemu staremu in bolnemu očetu, „da se malo pokrepčajo“! Ni to strašna nevednost? In na tak način dela se skoraj vse žganje, ki ga dobivajo delavci, naj bo že za zajutrak ali južino — in žganje mora biti! Podjetniki, ki dajejo vedno mnogim delavcem dela, kupujejo kar na sodčke špirta ter producirajo na zgoraj navedeni način žganje. — Pred vsem treba tedaj pripeljati ljudstvo do spoznanja o škodljivosti tacih pijač.

Drugič treba, da se kolikor mogoče omeji prilžnost, ki zapelje neizobraženega človeka k pijančevanju.

To se zgodi prvič s tem, da se pijača kolikor mogoče podraži. V tem oziru bode po dr. Samec-u nasvetovana postava dobro uplivala. A že gori navedeni slučajji kažejo, da bi davek na žganje kot tako, ne imel posebnega vspeha. Podražiti bi se moral tudi špirit, kajti večidel se sam špirit pije. Nekaj se mora pri tem se ve da v poštev jemati. Kakor znano, rabi špirit več rokodelcev pri svojem delu, tako na pr. mizarji. Tem se njih stanje ne sme še na ta način obteževati, da se špirit draži. Morda se iznajde sredstvo, s katerim se bode dalo prouzročiti, da ohrani špirit svojo lastnost, a da ne bode za uživati. Potem bi ga ne bilo treba dražiti.

Drugič gledati bo županom na to, da gostilne niso predolgo v noč odprte. Za to naj župani zé vso strogostjo skrbijo. Okrajna glavarstva pa naj pazijo, da županstva v tem oziru natanko svoji dolžnosti zadostujejo. Skušnje učé, da taki pretepi večidel le po noči nastanejo.

Dala bi se navesti tudi še druga sredstva zoper žganjepitje, a o teh morda enkrat pozneje.

Domače stvari.

— (Odlikovanje.) Njegovo Veličanstvo je z Najvišjim odlokom z dné 23. februvarija 1884 stavbenemu pristavu Emanuela Wiežnickemu v Rudolfovem o priliki njegovega stalnega vpokojenja naslov „inženerja“ podeliti blagovolilo.

— (Obrtnijski nadzornis) za južne dežele, dr. V. Pogačnik, je danes s popoldanskim vlakom iz Gradca dospel v Ljubljano, kjer se bode v službenih poslih mudil nekoliko dnij.

— (Volitve v kupčijsko in obrtnijsko zbornico kranjsko.) Zadnji petek zvečer ob 6. uri dokončala je volilna komisija svoje delovanje s pregledanjem glasov, ki so došli po pošti od volilcev za obrtnijski in kupčijski oddelek. Tedaj so izvoljeni v obrtnijskem oddelku gospodje: J. N. Horak s 1919 in Miha Pakič s 1918 glasovi. V kupčijskem oddelku gospodje: Fran Kolmann in Vaso Petričič, vsak s 197, Janez Knez ml., Alfred Ledenik in Josip Lozar, vsak s 193 glasovi. V oddelku za veliko obrtnijo in v rudarskem oddelku se razmerje glasov ni nič spremenilo. Ko se je volilni akt dovršil, izrekel je vladini zastopnik, c. kr. dvorni svetnik g. prof. Chorinsky, volilni komisiji svoje priznanje, da je po polnem objektivno razsojevalo v vseh dvomljivih slučajjih in izrazil svojo nado, da bode dežela za izidom volitev zadovoljna. Kupčijske in obrtnijske zbornice predsednik g. Kušar pa se je zahvalil g. dvornemu svetniku grofu Chorinsky-ju, da je tako objektivno in prijazno vodil volitve.

— (Enketa za priskrbo slovenskih beril in slovníc za mestne ljudske šole), voljena v izredni skupščini ljubljanskih ljudskih učiteljev dne 20. decembra l. l., sešla se je večeraj v mestni dvorani prvokrat. Ko je bil mestni župan g. P. Grasselli enketo pozdravil, voli se po predlogu g. prof. Senekoviča za predsednika gosp. Praprotnik, za zapisnikarja g. Žumer. Vsem navzočim se je zdelo najbolj nujno, priskrbeti slovensko-nemško slovnico za tretji in četrti razred, ter se volijo gg. Raktelj, Tomšič in Žumer, da izdelajo za to slovnico natančen načrt, kateri se ima pred prihodnjo sejo članom poslati *ad circulandum*, da ga vsak prebere in preuči. Poudarjala se je tudi potreba seznaniti se s slovnícami, katere rabijo drugim Slovanom pri pouku družega deželnega jezika; vsled tega se je predsedniku naročilo, pri c. kr. zalogi šolskih knjig prositi takih slovníc kakor jih imajo Čehi, Poljaki, Hrvati. — Udje te enkete so gg. profesorji in učitelji: vit. Gariboldi, Praprotnik, Predika, Raktelj in Razinger, Senekovič, Tomšič, Wiesthaler in Žumer. Nekako čudno je dirnulo, da g. okrajni šolski nadzornik ni maral udeležiti se enkete; poslal je pismeno naznanilo, da mandata v enketo ne sprejme, ker se je neki njegovo postopanje v tej zadevi nepovoljno kritikovalo.

— („Ljubljanski Zvon“) prinaša v svoji tretji številki slovenskemu svetu zopet mnogo zaminivega, deloma izbornega gradiva. Pesni poslali so Gorazd, Stritar in Lujiza Pesjakova; Gorazd prelepo balado „Tri ptice“ v prostem slogu narodne pesni, Stritar pesniški prizor „Nosan“, ki s svojo drastično realnostjo čitatelja čudno presune, Lujiza Pesjakova pa kratko pesnico „Vijole“, ki se prikupi po svoji ljubki skromnosti. Med pripovedkami odlikuje se v prvi vrsti Kersnikova kratka, v kompoziciji in izpeljavi jednako izborna povest „V zemljiški knjigi“, kdor tako piše, ta je natančno opazeval narod in ima tudi pesniški dar, svoja opazovanja vresničiti v živih podobah. Dr. Vošnjak razveseljuje čitatelja s krepko pisano črtico „Na Silvestrov večer 1883. leta“, dr. Tavčar nadaljuje roman „Mrtva srca“, in nevtrudljivi Trdina podaja iz bogatega zaklada narodnih pripovedek, katere je nabiral med vesolimi Dolenjci, zopet nekaj „Bajk in povestij o Gorjancih“. Kar se tiče popularno-znanstvenih spisov, je tretja štev. „Lj. Zv.“ jako dobro preskrbljena. Dr. Celestin razvija o „Ženskem vprašanji“ resnične in globove premišljene nazore, ki bodo sigurno ugajale slovenskemu ženstvu, Dav. Nemanic nadaljuje svoje „Narodne stvari“, Fr. Šuklje zgodovinski essay: „Marija Antoinetta“ in K. Štrekelj svojo izborno literarno študijo o velikem ruskem pesniku Turgénevu. V „Književnih poročilih“ poroča Iv. Lapajne o Končnikovem „Četrtem berilu za ljudske in nadaljevalne šole“, Danilo Fajgelj pa kritikuje Vilharjeve skladbe. Dostavljamo še, da gosp. Jerab podaja čitateljem „Lj. Zvona“ biografijo Godine-Vrdelskega, in da je „Slovenski Glasnik“ zopet natančno sestavljen in poln bogate tvarine. Prijetna dolžnost je tedaj, da priporočamo svojim čitateljem najtopleje „Ljubljanski Zvon“, ki se po svoji mnogovrstni in izbrani vsebini lahko meri z najboljšimi nemškimi leposlovnimi listi.

— (V kranjsko hranilnico) v Ljubljani je meseca februvarija vložilo 2075 strank 339 963 goldinarjev; izplačalo se je pa 1803 deležnikom 263 269 gold. 23 kr.

— (Zblaznil.) Večeraj so našli na mešanem vlakcu v vagonu pod klopio skritega kmeta Miho Mekino iz Nove Vasi pri Rakeku, ga prijeli in izročili policiji. Mestni fizik, kateri ga je zdravniško preiskal, izjavil je, da je Mekina blazen in odvedli so ga na Studenec.

— (Pred 10 leti najden denar povr-njen.) K ljubljanski policiji prišel je večeraj posestnik iz okolice ljubljanske in izročil 47 gld., katere je njegov oče 15. aprila l. 1870 v Ljubljani našel in katere mu je na smrtni postelji naročal povrniti. Iz policijskih zapisnikov se je razvidelo, da se je 15. aprila 1870 bil oglasil Franc Suhadobnik iz Kamne Gorice pod Žalostno Goro, da je on denar zgubil. A deželna sodnija naznanila je mestni policiji precej takrat, da je Suhadobnik denar vkradel, in policija ga je izročila deželni sodniji.

— (Kradli) so trije vajenci tukajšnjega kotlarja g. Kliša uže dolgo v magacinu trgovca

g. Maurerja na Križevniškem trgu svinčene kroglice; nakradli so jih nad 100 kilo. Doma so potem svinčene kroglice topili in svinec prodajali. Naznanili so se sodniji.

— (Nakup žrebcev.) C. kr. ministerstvo poljedelstva je gledé vsakoletne dopolnitve, s katero se priskrbi potreba deželnih žrebcev z nakupovanjem pri domačih konjerejcih z odlokom dné 25. febr. t. l., št. 2541, objavilo razglas, da se pomankanje domačih žrebcev, če je le móci, dopolni z nakupovanjem domače živine. Vabijo se torej vsi konjerejci in posestniki konj, da vsako leto, in sicer od 1. pak do konci aprila meseca neposredno naznanijo pismeno iste žrebce, koje hoté prodati, poljedelskemu ministerstvu. Vsako žrebčevo priglašenje ima obsezati: plemo (rod), velikost, barvo, starost, ceno in kraj, kje je možno ogledati žrebca. Gledé starosti priglašenih žrebcev se izrecno omenja, da se bodo le taki žrebci pregledavali, oziroma kupovali, ki so v dobi njih priglašenja, ako so vzeti plemenu iz žrebčarij, spolnili tretje leto starosti svoje, in óni po polnem hladokrvnega plemena, če so uže dopolnili drugo leto. Eventualni nakup za deželno plemo sposobnih žrebcev tekom jeseni oskrbuje depôt državnih žrebcev v sporazumljenji z istimi organi, ki so poklicani v to svrhu gledé opravil deželnega konjerejstva. Konečno bodi omenjeno, da je vsacemu posestniku žrebca, ki se priglasil, prepuščeno slobodno pravo v vseh naredbah, in da sl. c. kr. ministerstvo poljedelstva s tem, da prevzima gori omenjena priglašenja, nima nikakeršnih dolžnostij.

— (Vreme.) Koledar nam kaže 3. marcija, dan se je podaljšal in bližamo se pomladanskemu jednakonočju, ali če si skozi okno ogledaš gosto sneženo odejo, s katero je pokrita uže tri dni vsa priroda, sodil bodeš, da se je Koledar zmotil, da smo še sredi zime in da se baš potice pekó — božiču na čast!

(Iz Logateca) se nam piše: Blagajnico fabrike v Leskovi Dolini (sodnijski okraj Lož) so te dni zdato olajšali. Zmanjkalo je namreč iz zaprte Wertheimerice 1800 gld. brez vsacega sledu. Blagajnica ni nikjer poškodovana in tudi sumičiti se do sedaj ne more nihče. Sodnijska preiskava bode pač stvar razjasnila.

— (Jeden zajec in trije kazenski prestopki.) Pri okrajni sodniji B. vršila se je pred nekaj tedni zanimiva kazenska obravnava zaradi ukradenega zajca. Najemnik lova v soseski P. objavil je bil kmetskega sina Jurija V., da je ujel in potem prodal zajca iz njegovega lovišča. Pri obravnavi se je stvar čudno presukala, tako da je boré „paznouhi“ zajček celo štiri osebe spravil v kazni, in sicer vsako zaradi družega prestopka. Stvar je bila ta: Jurij V. je šel lepega zimskega dné v gozd po steljo; nakosil je bil v hladnem jutru že dokaj resja ter se hotel napotiti domov po voz, da je odpelje, kar ugleda pod bukovim grmom v zanjko ujetega mrtvega zajca. Radosten ga pobere ter odnese proti domu. A na potu ga sreča sosedov Tomaž ter ga osorno ustavi, češ, zajec je njegov, ker mu je on nastavil zanjko ter hotel v tem trenutku pogledati, se li ni ujel. Fanta sta se malo sprijela, toda ker je bil Jurij močnejši od Tomaža, vrgel je slednjega v resje pod kolovoz ter odšel s zajcem. Doma ga je spravil na „dilje“ pod streho ter očetu povedal, kaj je našel. Oče V. vzel je zajca in ga takoj nesel prodajat nekemu trgovcu, o katerem se je vedelo, da kupuje — če tudi drago ne plača — take stvari. Prodajal ga je res za celih štirideset krajcarjev, zapil polovico na žganji ter ostane nesel domov sinu, kateri z njim tudi drugače ni storil. Sosedov Tomaž pa se je hotel maščevati — zaradi zajca in zaradi tega, ker je moral v mah in v resje poléči. Ovdalil je Jurija lovcu, ne misleč, da to utegne tudi njemu škodovati. Pri kazenski obravnavi so vsi obstali svoja dejanja, celo — trgovec R., in sodnik jih je obsodil: Jurija V. zaradi tatvine na pet dni z zapora z jednim postom, sosedovega Tomaža zaradi poskušane tatvine prav tako na pet dni z jednim postom, Jurijevega očeta zaradi udeležbe pri tatvini na dva dneva zapora in trgovca R. zaradi kupa sumljivega blaga na pet goldinarjev kazni. — Torej jeden zajec in štiri kazniva dejanja. Obsojeni so bili zadovoljni ter se niso pritožili, in plačati jim je vsem *in solidum* jeden goldinar odškodnine najemniku lova.

— (Dijak — tat.) Gostilničarju g. Matevžu Ravniharju na Rimski cesti št. 5 je bila iz njegove sobe vkradena srebrna remontoir-ura s srebrno verižico in tolarjem. Sumili so koj, da je uro vkradel učitelj gostilničarjevih otrok, dijak Janez Juršič iz Makol pri Ilirski Bistrici, kateri je dovršil v Mariboru tri gimnazijalne razrede. Juršič je tajil tatvino, preiskavali so v njegovem stanovanju in našli potrtilni listek Urše Repin, da je bil pri nji pod namišljenim imenom „J. Babšek“ uro z verižico in tolarjem za 10 gold. zastavil. Juršiča je policija prijela in izročila sodnji.

— (Slovensko gledališče.) V večerajšnji predstavi se je ponavljal v tej sezoni uže jedenkrat z veliko pohvalo sprejet Raimundov „Zapravljivec“, čarobni igrokaz s petjem v 3 dejanjih. Krasna ideja te igre, lep jezik in prijetno doneča Kreutzerjeva godba so privabili tudi večeraj toliko občinstva, da je bilo gledališče natlačeno polno, izimši óne lože, ki so pri slovenskih gledaliških predstavah slovenskemu občinstvu nepristopne. Kakor uže pri prvi predstavi te igre, igralo se je tudi večeraj živahno in vrlo dobro, kar je občinstvo priznavalo z večkratno občno pohvalo in z burnim ploskom izzivaje posamezne igralce. Pisatelj teh vrstic je videl predstavljati „Zapravljivec“, ko so pri dramatičnem društvu sodelovale najboljše moči, kar smo jih na slovenskem odru do sedaj imeli, a reči mora, da večerajšnja predstava ni v nobenem oziru zaostala za takratnimi predstavami. — Res je, da je naše slovensko gledališče nekoliko časa pešalo, a sedaj so se našle zopet dobre, deloma izvrstne moči, katere se žrtvuje naši Taliji; občinstvo pa je prešinil zopet nov duh, da vé ceniti prizadevanje naših igralnih močij. — Da omenimo iz večerajšnje predstave tudi nekoliko podrobnostij, javimo, da sta nam najbolj ugajala gdčna. Mat. Nigrinova (Roza) in gosp. Petrič (Voltej); njijina igra je kazala naravno življenje brez nepotrebne afektacije, njijino kretanje na odru pa je bilo prosto, neprisiljeno. Burni posmeh je vzbujal prizor v tretjem dejanju, ko Voltej svojo ženo prisili, nekdanjega svojega gospoda Blodvelja, nekđaj bogatina a sedaj berača, sprejeti v svojo hišo. Podpirali so ju prav dobro s svojo živahnostjo tudi njijini otroci. Gosp. Gorazd je igral ulogo Blodvelja z navdušenostjo in spretnostjo; da sta rešila gg. Danilo in Kocélj svoji nalogi v splošno zadovoljnost, nam ni treba še posebej poudarjati, ker sta našemu občinstvu že delj časa znana kot dobra in spretna igralca. Gdčna. Petrinska je izgledala kot Keristana krasno in je svojo ulogo govorila z dobrim naglasom. Pevski zbori Blodveljevih prijateljev so bili kreпки in izvrstno ubrani.

Večerajšnja predstava je imela tudi še slavnosten značaj, kajti praznovala se je ob jednem 50letnica, kar se je Raimundov „Zapravljivec“ na Dunaji dné 20. febr. l. 1834. prvokrat predstavil. Pred začetkom igre same pokazala se je občinstvu alegorija: „Raimund v Olimpu“, priredil jo je prav lepo naš režiser g. Kocélj, ki je ob jednem govoril tudi pojasnilne besede o osnovi te čarobne igre. Občinstvu je ta skupina toliko ugajala, da se je morala dvakrat pokazati. Stavljenje te skupine je prouzročilo, da je trajala vsa predstava do 1/2 11 ure, kar je skoro malo preveč. Svetovali bi, da bi se drugokrat začela točno ob 7. uri in ne, kakor večeraj, ob 1/4 8, in da bi se pavze med posameznimi dejanji skrajšale kolikor največ.

Konečno še moramo omeniti nespodobnega obnašanja nekaterih gledaliških godcev. Ti gospodje govoré in se posmehujejo med seboj toliko glasno, da občinstvu v prvih sedežih kar v ušesih zveni. Ne vem, iz katerega uzroka bi moralo občinstvo poslušati njih puste dovtype in kvante, — pa dovolj danes o tem.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

London, 3. marcija (oficijelno). Tokar se je udal brez borbe. Ustaška posadka je sprejela Grahamove pogoje. Hudo tlačeni prebivalci pozdravili so radostno prihod Angležev. V mestu se nahajajoči ustaši umaknili so se v goré. Trupla pri porazu Baker-paše palih angleških oficirjev so našli in pokopali pri El Tebu. Kakor „Times“ poročajo, dobil je Graham povelje,

naj Tokar tekoj ostavi in se nazaj vrne ter ukrene priprave, da se angleška vojna brzo povrne na Angleško in v Egipt.

London, 2. marcija. Grahamova depeša iz Suakima potrđi popolno zmago Angležev pri El Tebu. Upornikov je bilo okolo 10 000 mož; njih izgube so jako izdatne, le v obkopi se je našlo 800 mrtvih. Angleži so izgubili 28 mrtvih, 2 se pogrešata, 142 je ranjenih, med njimi Baker-paša. Angleži so osvojili sedem topov. Graham je zahteval od tokarskega poveljnika, da se na njemu stavljenе pogoje udá do današnjega dné.

Monakovo, 2. marc. Princ Leopold in princesinja Gizela sta danes dopoldne odpovala v Rim.

Uradni glasnik

z dné 3. marca.

Eks. javne dražbe: Premakljivi imetek trgovca Engelb. Schwarz, sodna cena 549 gld. 13 kr., v dan 20. marcija in 3. aprila t. l., vselej ob 9. uri dopol. v Ljubljani na sv. Petra cesti št. 16. — Premakljivi imetek (hišna, kuhinjska in gospodarska oprava, vinska zaloga) krémárja Jožefa Mavca, sodna cena 197 gld. 65 kr., v dan 20. marcija in 3. aprila t. l., vselej ob 9. uri dopol. v Ljubljani na Dunajski cesti št. 10. — Premakljivi imetek pekarske udove Franciške Krieger (hišna, štacunska in kuhinjska oprava, perilo in pekarski stroji), sodna cena 974 gld. 39 kr., v dan 20ega marcija, 3. in 17. aprila t. l., vselej ob 9. uri dopol. v Ljubljani in Igrških ulicah št. 15.

Naprava novih zemljiških knjig: Za katastersko občino Višelnice; dotične poizvedbe do 8. marcija t. l. pri c. kr. okrajni sodnji v Radovljici; — dalje za katastersko občino Babni Vrt; dotične poizvedbe do 12. marcija t. l. pri c. kr. sodnji v Kranji.

Razpisane službe: Služba družega nadpaznika v deželni posilni delarnici. Prošnje do 31. marcija t. l. dež. odboru kranjskemu.

Tujci.

Dné 29. februvarija.

Pri **Maliči:** Wodan, Euphrat und Haschek, trgovci; Schubert, trg. potovalec, baron Scheerenberg, dijak, vsi z Dunaja. — Venezian, trgovec iz Trsta. — Liebermann in Goerich, fabrikanta; Beweis, trg. potovalec, in Pollak, lastnik črkolivarne, vsi iz Dunaja. Pri **Slonu:** Korač, tovarniški zastopnik z Inomosta. — Schiller, trg. potovalec, in Sever, zasebnik, z Dunaja. — Blažek, c. kr. nadlejtant iz Trsta. — Langraf, trgovec iz Zagreba. Pri **bavarskem dvoru:** Kuralt, kr. poljed. tajnik iz Zagreba. — Baer, restavratér iz Abazzije. Pri **južnem kolodvoru:** Pihler, c. kr. okr. tajnik iz Kočevja. — Hlavinka, biljardni mizar z Dunaja.

Umrlí so:

Dné 1. marcija: Marija Pavčič, perica, 74 let stara, Kravja Dolina št. 11, za starostjo.

Dné 2. marcija: Jakob Krašovic, kaznenec, 50 l. star, na Gradu, za krvnim pritokom v možjane. — Rafaela Petač, hči delavca, 2 l. stara, Poljanska cesta, za vnetjem dušnice.

Srečke

z dné 1. marcija.

Linc: 14 71 69 83 30.
Trst: 46 71 2 40 84.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v ram	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm
28. febr.	7. zjutraj	734.50	- 1.4	sl. vz.	obl.	0.00
	2. pop.	733.29	+ 6.0	sl. z.	»	
	9. zvečer	733.75	- 0.2	sl. vz.	jas.	
29. febr.	7. zjutraj	733.37	- 3.0	brezv.	jas.	0.00
	2. pop.	732.09	+ 7.6	sl. z.	d. j.	
	9. zvečer	732.95	+ 4.2	sl. jz.	obl.	
1. marcija	7. zjutraj	733.17	+ 0.6	brezv.	obl.	26.60 sn.
	2. pop.	733.43	+ 0.8	sl. vz.	»	
	9. zvečer	735.05	+ 0.4	»	»	

Išče se izučén škorec (13)

ki je v soboto ušel. Dobro plačilo dá tistemu, ki ga prinese, **J. Bergant** na Mestnem trgu št. 6.

Pri nas se dobivajo tudi knjige iz zaloge

„Maticе Slovenske“

in sicer:

Národní Koledar in Letopis «Maticе Slovenske» za 1867. l. 20 kr.
— za 1868. l. 50 kr.
Letopis «Maticе Slovenske» za 1871. l. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
— za 1872 in 1873. l. Z eno sliko in eno tablico geometričnih podob. Uredil dr. E. H. Costa. 50 kr.
— «Maticе Slovenske» za 1874. l. 50 kr.
— za 1875. l. Uredila J. Tušek in M. Pleteršnik. 50 kr.
— za 1876. l. Uredil M. Pleteršnik. 50 kr.
— za 1877. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
— za 1878. leto. I. in II. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
— za 1878. l. III. in IV. del. Uredil dr. Janez Bleiweis. 25 kr.
— za 1879. l. Uredil dr. Janez Bleiweis. 50 kr.
— za 1880. l. — — — — — 50 kr.
— za 1881. l. — — — — — 1 gld.
Zgodovina slovenskega naroda. Spisal J. Trdina. 60 kr.
Vojvodstvo Kranjsko. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.
Vojvodstvo Koroško. Po spisu Jož. Erbena. 20 kr.
Slovenski štajer. Spisali rodoljubi. I. snopič. 25 kr.
— Spisal dr. Ivan Gršak. III. snopič. 30 kr.
Slovanstvo. I. del. Spisali Jan Majeiger, Maks Pleteršnik in Bož. Rajč. 50 kr.
Germanstvo in njega upliv na Slovanstvo v srednjem veku. Spisal J. V. 10 kr.
Telegrafija. Spisal dr. Sim. Šubic. (Iz Letopisa 1875. I. Posebej vezana) 30 kr.

Kleinmayr & Bamberg v Ljubljani.

Na prsih in pljučah bolehnim!

Gospodu **Jul. pl. Trnkoczy-ju**, lekarju v Ljubljani na Mestnem trgu.

Zamán vporabljal sem pri kašljih in pljučnih bolečinah razna sredstva, dokler nisem poskusil Vašega **soka iz kranjskih planinskih zelišč a 56 kr.**, in z veseljem sem opazil zboljševanje. Blagovolite mi poslati še 3 steklenice.

Spoštovanjem Vaš udani
Josip Malešič v Sisku.

!!Priznanje!!

Proti bolečinam v glavi in želodcu!

Gospodu lekarjarju **Trnkoczy-ju** v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

Z veseljem Vam naznanjam, da so mi Vaše **kri čistilne kroglice**, škatljica po 21 kr., **izredno dobro služile.** **Vročina**, katero sem čutila po vsem telesu, potem hudi glavobol in sem ter tje napadajoča me mrzlica, sami nasledki **zapretja in želodčnega katarja**, ponehali so, hvala Bogu, po polnem, ko sem uživala Vase **kri čistilne kroglice**, tako da ljudje že pravijo, da sem veliko bolj zdrava videti.

Zahvaljevaje se Vam v novič prav iskreno, Vas prosim, da mi pošljete za 1 gld. 5 kr. še en zavitek teh takó izvrstno delujočih **kri čistilnih kroglic.**

Pozdravlja Vas, sem najudanejša,
Lucija Štibar.

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživljavačo, zapreči **ponkončanje zob** in odpravi **slab duh** iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva **zelo oživljavačo** in napravi zobe **blesteče bele**, a 30 kr.

Najnovije spričalo.

Vaše blagorodje!

Mnogo let vporabljam Vašo **salicilno ustno vodo** in **salicilni zobni prašek** z izvrstnim vspehom in priporočati ja moram vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice. Spoštovanjem

(7) 2—2 **Anton Slama**, župnik.
Vsa navedena sredstva ima **vedno frišna** v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju

lekarna pri „Samorogu“

Jul. pl. Trnkoczy-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani.